

**HOMENATGE A
L'ALCALDE
JOSEP GONZÀLEZ
SABATÉ**

SANTA COLOMA
DE GRAMENET
6 | JUNY | 2026

Homenatge de ciutat a l'alcalde Josep González Sabaté

El descobriment d'una placa commemorativa i d'homenatge a Josep González Sabaté és un acte de memòria, de dignitat i de reconeixement col·lectiu a qui va ser alcalde de Santa Coloma

de Gramenet en un dels moments més difícils i convulsos de la nostra història: els primers temps de la Guerra Civil Espanyola.

Amb aquest gest, no només recordem i honorem una persona, sinó també els valors que va representar. En Josep González Sabaté va exercir el seu càrrec amb compromís, valentia i un profund sentit de responsabilitat envers la ciutadania. En un context marcat per la incertesa i l'adversitat, va treballar per defensar els valors democràtics i republicans i el benestar del seu poble.

Aquesta placa vol ser un símbol viu de la nostra memòria democràtica, de la nostra rei-

vindicació de totes aquelles persones que van contribuir a construir la ciutat que som. Ens recorda que la història no es pot esborrar, i que és el nostre deure preservar-la, explicar-la i transmetre-la a les futures generacions. Només des del coneixement i el respecte pel passat podem construir una societat més justa, més lliure i més cohesionada.

Santa Coloma de Gramenet és avui una ciutat diversa, oberta i compromesa amb els valors de la convivència i la democràcia. Amb actes com aquest reforcem aquest compromís conjunt i alhora ens impulsen a seguir treballant ple-gats per un futur millor.

Gràcies a totes les persones que han fet possible aquest homenatge. I gràcies, també, a la memòria de Josep González Sabaté, que avui torna a ser present entre nosaltres.

Mireia González Sáez
Alcaldeessa de Santa Coloma de Gramenet

Descobriments de la placa commemorativa de l'alcalde Josep González

Dissabte 6 de juny de 2026, a les 12 h
al carrer de la Mare de Déu de Montserrat
de Santa Coloma de Gramenet

Aquest acte vol esdevenir un sentit homenatge a la figura de Josep González Sabaté, alcalde de Santa Coloma de Gramenet durant la Segona República i fins a l'esclat de la Guerra Civil, així com un reconeixement a la seva trajectòria al capdavant de la ciutat en un període històric especialment complex.

A través de la col·locació d'una placa amb el seu nom, es vol posar en valor el seu compromís públic, la defensa dels valors democràtics i la dignitat institucional que la seva figura representa, tot contribuint a preservar la memòria històrica col·lectiva.

Josep González Sabaté

Neix a Barcelona al barri de Sants el 17 de juny de 1905 i arriba a Santa Coloma el juny de 1920, quan la família s'instal·la en una de les anomenades "Les cinc casetes", al carrer de la Mare de Déu de Montserrat. Era el gran de quatre germans.

Els seus primers amics a Santa Coloma van ser artistes, com en Miquel Saladrigas, actor, o en Dídac Miejjimolle, dibuixant i tallista, i tots tres van fundar l'Escola de Declamació, precedent del que després seria el Teatre La Colmena. Més endavant, compagina la feina de comerciant de robes, amb les seves aficions més creatives com el dibuix i el teatre.

El 1931 es casa amb la Pepita Pedragosa Villamur amb qui té un únic fill, en Pere.

A principis del 1934, els amics l'animen a presentar-se a les llistes municipals per ERC, atesa la seva implicació en les causes del poble i la seva capacitat oratòria. ERC guanya les eleccions per àmplia majoria i l'1 de febrer Josep González és nomenat alcalde, amb només vint-i-vuit anys.

Però no li toca ser alcalde en un moment plàcid: l'any anterior s'havien viscut moments molt conflictius entre l'ajuntament d'ERC i les organitzacions obreres, que discrepaven envers la construcció del mercat Sagarra o l'arranjament de les canalitzacions a la Clínica Mental i a la riera de Can Franquesa. No obstant això, en el seu primer any de gestió, participa molt activament en els fets del 6 d'octubre i, a conseqüència d'aquesta revolta, és destituït i empresonat al Palau de Montjuïc, juntament amb Celestí Boada i dos regidors colomencs més, on hi passa vuit mesos.

Així i tot, i malgrat la repressió soferta, el febrer de 1936 es presenta un altre cop a l'Ajuntament, aquesta vegada pel Front d'Esquerres, i guanya per majoria i recupera l'alcaldia fins a l'octubre del 1936, poc després del cop d'estat.

Amb l'esclat de la Guerra Civil, continua compromès amb la causa antifeixista i forma part del Comitè Revolucionari fins al juny del 38, quan el

Equip de govern al davant de l'Ajuntament, amb Josep González al centre

criden a files i l'envien a la 62a Divisió de l'Ebre. Sabem pels informes del Sumaríssim que va ser un gran líder fins i tot al front, on exerceix d'agitador dels soldats animant-los a combatre el feixisme. El desembre de 1938 és detingut a Prades per l'exèrcit franquista i traslladat al *Campo de Concentració de la Merced* de Pamplona, i d'aquí a la presó de la ciutat per tal de ser jutjat.

Un any i escaig més tard, després d'un llarg procés, el jutge de Pamplona en decreta la llibertat en no veure-hi perillositat ni poder demostrar-ne crims, ni prevaricació, però amb l'obligació de presentar-se a l'Auditoria de Guerra de Barcelona.

En tornar a Santa Coloma, procedent de Pamplona, demana ajuda a la família perquè l'amaguin, ja que no compta a presentar-se a l'Auditoria. Sap que l'alcalde Celestí Boada i d'altres companys els han afusellat, o han fugit a França.

Per això decideix deixar la família a Santa Coloma i s'amaga en un pis de Sant Andreu, a

casa d'un amic mort al front on viu la seva vídua, pensant que serà per poc temps, però malauradament allà romandrà amagat fins a la seva mort.

L'any 1941 el declaren en rebel·lia i es dicta una ordre de recerca i captura. Un informe de la *Guardia Civil* de 1942 conclou que "*González Sabaté se había evadido y es posible que se encuentre en alguna población de la península*". El que no van saber mai és que era a tan sols a uns quilòmetres de casa seva.

Després d'estar deu anys amagat al pis de Sant Andreu va morir d'un infart el 9 de gener de 1951, als 45 anys. Gràcies a uns bons amics i veïns, el seu cos va poder ser traslladat clandestinament des de Barcelona a la casa familiar i, un cop allà, la família dona la versió que havia patit un atac de cor mentre els visitava i el metge va certificar la seva mort. Així va ser com li van poder donar sepultura al nínxol familiar del Cementiri Vell de Santa Coloma.

Visita de les autoritats al nou Mercat Sagarra, el 29 de juliol de 1934, inaugurat per l'alcalde Josep González dos dies abans.
Fotografia de Josep Maria de Sagarra i Plana (Arxiu Nacional de Catalunya)